

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1196 10 tháng 6 năm 2018

Duyên Nợ

*Duyên nợ cam tâm chịu hỏi mình
Trí tâm học hỏi khắp hành trình
Giải mê phá chấp tận đêm thâu
Chuyển hoá đạo đời tự giải sầu*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Xe hơi và máy bay càng ngày càng phát triển có thể làm ô nhiễm bầu trời không?*
- 2) Ở thế gian thường trưng bày tượng Phật trong nhà để làm gì?*
- 3) Tại sao có sự mê lầm như vậy được?*
- 4) Bạn đạo ở xứ Anh có thương Bé không?*
- 5) Xác người thường bị bệnh do đâu sanh ra?*
- 6) Con người đang bơi trong biển tình tài danh vọng thất bại sắp chìm thì phải làm sao?*
- 7) Cuộc thế sẽ đổi thay bằng cách nào?*

1)24/05/92

Hỏi: Xe hơi và máy bay càng ngày càng phát triển có thể làm ô nhiễm bầu trời không?

TL: Thừa chất đốt càng ngày càng gia tăng, mây dễ tụ hợp thành khối nặng mưa bất thường, sự ô nhiễm chuyển hoá trên mặt đất, độc tố trú ẩn trong hoa quả. Qua không khí ô nhiễm, thực phẩm của loài người và súc vật đều bị sự ô nhiễm hóa hóa sinh sinh, tạo ra nhiều thứ bệnh khác thường. Giới y học tìm đủ cách nhưng không sao theo kịp, chứng minh sự nảy nở của bệnh hoạn càng ngày càng nhiều, sự tham muốn của loài người càng ngày càng gia tăng. Chỉ biết sự sống là quan trọng, mà đành quên sự ra đi nhẹ nhàn của phần hồn, cuốn cuồng trong sự ham muốn, mê say tình đời, khó dứt khoát mà tu tiến. Cho nên có nhiều người tu nửa chừng thay đổi lập trường, tự hướng về sự động loạn, tạo khổ cho phần hồn mà không hay, xen vào chuyện của người khác thay vì tiếp tục sửa mình để tiến hóa. Cho nên Bé thường nhắc, không khí trong lành rất cần cho sự sống còn của loài người và thú vật. Mưu lợi cá nhân không cần thiết bằng mưu lợi thanh nhẹ chung cho quả địa cầu. Người tu thiền thật sự mưu lợi cho chung, nhưt quyết không rước động và tạo động nữa.

Kệ:

*Nhút quyết tu thiền tự giải mơ
Cảm thông thiên địa tiến từ giờ
Thiên nhiên cảnh đẹp Trời ban phước
Thanh tịnh bình tâm rõ pháp cơ*

2) 25/03/92

Hỏi: Ở thế gian thường trưng bày tượng Phật trong nhà để làm gì?

TL: Thừa những người có tâm niệm theo Phật, hay là nhờ sự phù hộ của chư Phật mà dựa nương nơi những mỹ thuật do con người khéo tay làm ra những hình có tướng tốt uốn nắn theo mỹ quan thanh nhẹ, để cho chúng sanh nhìn thấy sự cao đẹp đó mà thích mua về để trưng bày sự thanh tịnh và oai nghiêm của chư Phật mà đại đa số nhơn gian thường ca tụng. Tạo ra một ý niệm thiền lành mà thôi, chứ kỳ thật điển năng thanh nhẹ thì mới tròn trịa theo ý muốn được. Thế gian tạo cảnh mê lầm, đua nhau bỏ tiền ra mua Phật để phụng thờ, nhưng bao giờ thật sự gặp được Phật tại gia.

3) **Hỏi: Tại sao có sự mê lầm như vậy được?**

TL: Thừa đời này truyền cho đời khác, tạo thành phương tiện ý lại mà thôi, chứ kỳ thật mỗi mỗi đều do tâm mà ra, tâm con người nhìn nhận là thật, còn tâm của con người không nhìn nhận nó là giả tạo. Biến thành thương mãi, mua và bán một cách tinh vi hơn, phải bỏ tiền ra mới có, nhưng gọi là thỉnh chứ không phải mua, lời tiền nhưng gọi là phước Phật ban, nhiều loại trá hình khác nhau. Đối với người tu thiền thì phải thẳng thắn nhìn lại sự thật của tâm mình, nhiên hậu mới truy tầm ra sự thật, hằng hữu trong tâm.

Kệ:

*Thâm tu tự tiến giải diệu thâm
Bác ái tu thân chuyện rất cần
Giải mở phân minh trình độ thức
Pháp tu thanh nhẹ tự mình phân*

4) 26/05/92

Hỏi: Bạn đạo ở xứ Anh có thương Bé không?

TL: Thừa lúc nào chúng tôi cũng quý mến nhau. Trên con đường tu học, ai ai cũng thực hành phương pháp chính mình đã nắm được trong thực hành, giữ giới mà tu tiến. Mọi người đã nhìn nhận, nhờ thực hành pháp này mà gia đình được an vui, tự biết thương mình, chịu tu sửa để ảnh hưởng những người kế tiếp. Bé thấy mọi người tự nêu dũng chí thực hành và tự khám phá chơn lý của chính mình, nhiên hậu thức hòa đồng mới được khai mở, đồng tu đồng tiến thì mới cảm thấy nguyên lý của vạn vật đồng nhứt thể.

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ ban diu tiến
Pháp giới phân minh chuyển tiến liền
Đây đó hai nơi cùng là một
Pháp tràng khai triển đạt thành duyên*

5) 27/05/92

Hỏi: Xác người thường bị bệnh do đâu sanh ra?

TL: Thừa xác người thường mang bệnh tật do cái miệng và tánh ý mất quân bình. Thực thi không đúng nhịp nhàn trong cuộc sống, ăn nhiều không nhai kỹ cũng là hậu quả của bệnh tật. Bệnh ăn nhiều không giải kịp, lên men ôn thối, bộ ruột vận hành bất thông sanh ra bệnh. Từ bệnh tạo ra tập quán không hay, như ghiền một khía cạnh ở trần gian có hại cho chính bản thân mà không hay, tưởng lầm là đã đạt thành, chứ kỳ thật là mang nạn vào tâm lẫn thân, mất hẳn bản chất tự nhiên và hồn nhiên. Cho nên đến giờ phút lâm chung, nội khoa tâm lý rối loạn, không tìm được hướng đi là vậy. Còn người tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải ý thức rõ ràng là hồn đang làm chủ thể xác, nhận thức cuộc sống là tạm, tự khai triển trí ý hướng về tâm linh vô tận cùng, nhiên hậu mới cải hoá cuộc sống phù hợp với chân động tự nhiên và hồn nhiên, sống vui hoà hợp với các giới, thức giác nguyên lý sống động vô sanh.

Kệ:

*Tâm thân yên ổn hiểu phân hồn
Hỗ trợ tương sanh chẳng ác ôn
Trật tự trong lòng lẫn cảm thức
Hồn nhiên tự tại lý sanh tồn*

6) 28/05/92

Hỏi: Con người đang bơi trong biển tình tài danh vọng thất bại sắp chìm thì phải làm sao?

TL: Thừa người thất bại về tình tài danh vọng thì phải tự thức, và tự nhìn thẳng vào mặt của chính mình, mà tìm lại những giây phút chào đời thanh nhẹ, có cuộc sống hồn nhiên và tự nhiên, tự tháo gỡ những sự ràng buộc bởi tình tiền danh vọng. Khô! Khô! Khô! Thì mới bắt đầu tìm con đường tu học để tự gỡ rối, có đảo điên về tiền bạc, nhiên hậu mới thấy rõ nội khoa tâm lý đã tự mình làm cho nó rối loạn, khó ăn khó ngủ, thần kinh khối óc bị ô nhiễm, điện năng hướng hạ, không sao biết được cõi vô sanh mà tu tiến.

Kệ:

*Đã điên chỉ có tâm phiền yếu
Khó khổ trầm luân yếu đuối nhiều
Nghịch cảnh tràn đầy gieo ý thức
Bình tâm học hỏi giải tâm phiền*

7) 29/05/92

Hỏi: Cuộc thế sẽ đổi thay bằng cách nào?

TL: Cuộc thế sẽ đổi thay bằng một cách phán xét rõ rệt. Trình độ tham dâm ác độc tự nó sẽ tiêu tan, hướng về con đường vui hòa thanh tịnh và trật tự chung. Người tu thiền sẽ được cơ hội học hỏi ưu tiên hơn, tự cảm thức cuộc đời là tạm, sẽ không nuôi dưỡng sự bon chen vụ lợi cá nhân. Nhưng hướng về con đường tự giải nghiệp tâm, càng ngày càng được thanh nhẹ hơn, thời tiết thay đổi, chư Phật ban chiếu thanh quang tận độ, óc người thay đổi chiều hướng mới, rút ngắn con đường tiến hóa, tu nhanh giải quyết nhanh. Càng ngày càng cảm thức cõi bên kia hơn, không còn ngỡ ngàng trên đường tu.

Kệ:

*Tu do khai triển giải mù tiến
Chẳng có âm u chẳng có phiền
Trí độ càng ngày càng cảm thức
Vô sanh nguyên lý vẫn bình yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tạm Biệt

Đường dài sao tiễn được con
Lo tu con tiến chẳng còn lo ra
Cần khôn vũ trụ tương hòa
Chơn tâm qui một thật thà đến nơi
Thầy đâu có bỏ xa rời
Hòa thanh con cảm thấy lời Thầy răn
Cảnh đời vạn sự khó khăn
Tiến trong trời sụ nói năng đủ lời
Qui hồi tái hợp nhứt thời
Con tu con tiến Cha Trời giúp con
Đường đi có sẵn đường mòn
Trong không mà có trong con có hoài
Thương yêu tha thứ chẳng hai
Con, Thầy có một hai vai tương hành
Tình đời đen bạc chẳng thanh
Tranh đua tạm bợ khó thành việc chi
Tu hành thanh tịnh uy nghi
Thực thi chơn pháp tâm thì cảm giao
Quên mình tiến hóa đổi trao
Bước vào tâm thức chuyển mau đến bờ
Giác tâm quán triệt thiên cơ
Chuyển cho muôn loại đến giờ qui y
Chẳng còn loạn động nghĩ suy
Thực hành thành đạo tâm thì cảm yên
Thế gian ngoại cảnh tạo phiền
Trở vào nội thức ở yên đời đời
Thầy nay xa cách nhứt thời
Các con thực hiện sớm rời tham sân
Bình tâm cống hiến một phần
Cuối cùng cũng đạt cũng lần đến nơi
Cha Trời ban rải chẳng rời
Hành trang trong thức con thời cứ đi.

Lương Sĩ Hằng

Cabramatta, 14-12-1984

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

GIẢI MINH MÊ LOẠN (tiếp theo)

Montréal 30/05/1982,

Các bạn thực hành một thời gian rồi các bạn thấy rõ, thấy rõ tôi ngu muội, thấy rõ tôi tầm tối, thấy rõ tôi đê hèn. Và các bạn chịu nhìn nhận với công chúng là các bạn được tiến rồi! Vì thực chất của các bạn là thực chất của chúng sanh, mà các bạn chịu nhìn nhận sự sai lầm của các bạn là các bạn đều tiến tất cả tâm linh! Cho nên giá trị vô cùng, nếu các bạn chịu ý thức rõ thì không bao giờ các bạn nuôi dưỡng sự tự ái tầm tối nữa và các bạn sẽ phụng sự sáng suốt của cộng đồng và kể cả chư tiên chư Phật nữa! Các bạn mới thật sự là đi tới con đường khai triển quân bình! Tả cũng như hữu, chứ không có theo một chiều hướng nào hết. Cho nên đường lối này lại xây dựng và đem lại con người trở lại sự sáng suốt qui mô và ổn định thật sự, quên mình vì đại chúng ở tương lai.

Quên mình, nói quên mình tại thế gian mà thôi, chứ kỳ thật sự sáng suốt của nó luôn luôn thức giác và hòa đồng. Cho nên chúng ta không dùng cái phàm tâm nhưng mà dùng trung tâm bộ đầu để hóa giải. Dùng trung tâm bộ đầu để khai triển mọi năng khiếu sẵn có của chính mình Cho nên chúng ta không còn sự yếu hèn nữa và chúng ta luôn luôn chấp nhận bất cứ hoàn cảnh nào xảy đến chúng ta cũng chấp nhận, vì chúng ta sống với phần hồn và phần hồn đang sống với Thượng Đế. Thượng Đế là đáng vô cùng, Thượng Đế có một của cải vô cùng, có một tâm thức sáng suốt vô cùng vĩ đại. Và chúng ta đang sống với Ngài, hằng hữu trong nội thức của chúng ta và chúng ta vun bồi chơn tâm của chúng ta để hòa cảm với tâm linh sáng suốt đời đời bất diệt của Ngài! Thì lúc đó các bạn mới thấy khả năng của các bạn! Các bạn đã sống trong cái cơ thể huyền vi sáng suốt của Ngài đã cấu tạo cho các bạn!

Và các bạn đã được cơ hội học trực tiếp, thực hành những cái bài đã qui định như Sanh Lão Bệnh Tử Khổ! Rồi đây mọi người chúng ta sẽ tiến tới, nếu các bạn không đồng hành như vậy thì các bạn không bao giờ tay nắm tay được. Các bạn đồng hành và ý thức rõ nguyên lai bản tánh và ý thức rõ những gì của Thượng Đế đã an ban cho các bạn thì các bạn mới thật sự nắm tay đồng hành!

Dùng lý thuyết nói rằng tay nắm tay nhưng mà không có bao giờ đi chung, đi riêng! Tà cũng nói tay nắm tay, cướp giật cũng nói tay nắm tay. Còn đảng này chúng ta không có, chúng ta tự thức và tự đi và đi tới một cái giới vô cùng đó mới là tay nắm tay! Chớ không phải rằng lợi dụng trong cái thế đời rồi làm lợi cho cá nhân. Đảng này không có, đảng này phải cống hiến những cái gì sẵn có của chính mình!

Chúng ta ăn một trả mười! Một hột gạo của chúng sanh không phải để có, phải đổ mồ hôi nước mắt mới tạo ra được một hột gạo cho chúng ta ăn! Chúng ta không có quyền phung phí và chúng ta lại có quyền học hỏi để ý thức được Thượng Đế đã ân ban những gì cho chính chúng ta. Nhiên hậu chúng ta mới cống hiến cho mọi chúng sanh tại thế. Cho nên cái khóa học này nó khó khăn, đòi hỏi các bạn rằng: Phải trở về với tâm thức! Vì tình đời nó phải có sự phản loạn. Vì hồi nào các bạn đi theo chiều hướng qui định của đời, không chế của đời! Nhưng mà các bạn trở về tâm đạo thì các bạn phải xa đời! Mà trong cái xa đời đó thì các bạn sẽ có đời nhiều hơn. Và các bạn hướng thượng rồi thì các bạn thấy hết, trong đời có đạo, thì các bạn mới thật sự sống trong đời! Còn nếu mà các bạn chưa thấy rõ trong đời có đạo thì các bạn chưa sống ở trong đời. Mà chính bạn là bị tà tâm mà thôi! Tà tâm là gì? Tà tâm là bản chất tự đắc của các bạn. Tưởng tôi là học cao, tôi hiểu nhiều, tôi phân rõ rệt. Nhưng mà rốt cuộc tôi cũng vẫn ngu muội như ai, vì tôi chưa thấy thực chất của chính tôi!

Đó chúng ta lần lần lần lần mở xê ra, rồi mới phá mê phá chấp! Thấy cái bản chất mê muội của chính mình, tưởng mình là có khả năng hay, đó là mê muội. Rồi chấp, cho đối phương là sai thì chúng ta cũng là ở trong cái chấp tăm tối!

Còn chúng ta phân luận trong sự tự tu tự tiến, không có đá động một ai, sửa mình để tiến và đem lại cho mọi người thấy rằng, từ ngày tôi học cái pháp này hay là tôi tu một cái đường lối nào, mà ngày nay tôi ý thức như vậy. Cái đó mới là thực chất cống hiến cho mọi người! Thì mọi người, mọi cái phương pháp tại thế gian, đều giúp ích cho chúng sanh tiến hóa! Vì sao nó lại tạo ra cái phương pháp? Vì sau cái nghịch cảnh, sau sự động loạn rồi nó mới tìm lối thoát cho chính nó. Lúc đó nó mới thật sự cống hiến cho chúng sanh.

Thì tất cả pháp nào cũng trong cái định luật Sanh Lão Bệnh Tử Khô và tự tiến tới cái sự sáng suốt. Mà cái sự sáng suốt đó không chịu vun bồi và không chịu tiến tới vô cùng là trở nên độc tài, không chế đối phương.

Còn cái phương pháp của chúng ta đang tu đây không có không chế đối phương. Vì mọi người tu tự thức lấy mình mà thôi! Để hiểu sự thanh tịnh của chính mình mà thôi. Còn động loạn không? Và rõ chơn lý không? Tự tìm hiểu nơi khả năng sẵn có của mình để tiến. Vì kiếp con người giới hạn! Bao nhiêu năm rồi phải tiến hóa, mà không chịu kiểm điểm phê luận lấy chính mình thì làm sao chúng ta có cơ hội tiến hóa. Cho nên các bạn thấy rõ rằng: cái tu nó phải phù hợp với tất cả khoa học hiện đại, tâm đời hiện đại, sự tầm tới hiện tại phải được khai triển lần lần, mới là đúng theo đường lối tu học của siêu văn minh để cung ứng cho nhân loại ở tương lai. Mọi người ý thức được căn bản sẵn có của chính mình, mới thật sự cống hiến ra cho tất cả mọi người ở tương lai. Cho nên cái phương pháp công phu hiện tại, các bạn đã và đang hành là tạo sức khỏe cho các bạn và tạo sự tráng kiện trong tâm thức của các bạn và vun bồi ý chí sẵn có của các bạn, để tự nắm lấy mà đi chứ không ai đi giùm, không ai giúp ích các bạn hết thảy! Tất cả nói tóm một câu: Vạn sự khởi đầu bởi nhất không! Thì các bạn chẳng có gì nhưng mà rốt cuộc các bạn phải trở về với con số không mới là đúng luật của tạo hóa!

Còn nếu các bạn còn phê luận mà không hành thì tự nhiên các bạn sẽ bị động loạn thêm, bực tức thêm mà không bao giờ cởi mở được. Cho nên tâm thức ăn học của các bạn rất quý, nhưng mà chỉ có thiếu trật tự mà thôi! Nếu các bạn có trật tự thì các bạn mới thấy: thanh là gì, trực là gì? Năm hai giới đó cái chìa khóa thăng hoa của tâm thức của các bạn.

Cho nên các bạn đừng có cho rằng các bạn đã sáng suốt, chúng ta phải nhìn nhận rằng chúng ta chưa bao giờ được sáng suốt. Nếu chúng ta sáng suốt, chúng ta không có cần phải bước vào đây để tu, để nghiên cứu và để phê luận. Vì chúng ta mỗi mỗi người của chúng ta đều chưa sáng suốt, mới phê luận để tìm lối thoát cho chung. Cho nên chúng ta càng ngày càng gần nhau hơn, càng học hỏi nhiều hơn, càng nhận nhiều sự phê bình từ bên ngoài hay là trong tâm thức của chúng ta phát khởi ra. Chúng ta cũng phải tìm nguyên lai bốn tánh, nguyên ý của mọi sự việc, chúng ta mới thôi! Đó, lúc đó chúng ta mới thấy rõ ràng, chúng ta đã và đang học, chúng ta chịu học mới là đạt được tiến. Cho nên cái phần tu học của các bạn nó còn dài dài, còn học nhiều, và chính tôi cũng vậy. Chúng ta đồng học dài dài, học tới giờ phút cuối cùng của tâm linh của chúng ta. Rồi chúng ta còn phải học nữa, học tới đời đời thì mới đạt tới sự sáng suốt và thanh tịnh! Cho nên chúng ta không có chán ngán giữa đường đời, khoa học đã hỗ trợ cho chúng ta. Tâm thức, hoàn cảnh kích động và phản động trong huyền vi trong tâm thức của chúng ta cũng đã hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa. Cho nên chúng ta phải chấp nhận học mới tiến! Mà phải thấy rõ chúng ta là học viên của cả càn khôn vũ trụ mới thấy có giá trị, mới cảm thấy vui, cảm thấy sung sướng, cảm thấy hạnh phúc, được sống trong cái thể xác huyền vi của Thượng Đế ân ban! (còn tiếp)

Thông báo về Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 38, năm 2019

8.06.2018

Kính thưa quý bạn đạo,

Hằng năm, bạn đạo nô nức đi dự Đại Hội Tết Vô-Vi, và dù Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 37 chưa khai mạc, ai ai cũng mong chờ tin tức về việc bầu chọn địa điểm cho Đại Hội năm 2019.

Nay chúng tôi xin thông báo các nơi xin được bầu chọn cho Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 38, năm 2019, như sau:

1. Du Thuyền 7 ngày khởi hành từ Nam California, viếng thăm Mexico
2. Taipei, Taiwan (Đài Loan)

Theo thông lệ, quý bạn đạo tham dự đại hội kỳ 37 tại Montreal, Canada, sẽ có cơ hội bỏ phiếu bầu chọn địa điểm kế tiếp cho Đại Hội năm 2019.

Xin hẹn tái ngộ cùng quý bạn tại Montreal,

Kính thư,

BTC Đại Hội Vô Vi Quốc Tế

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý Bd hướng tâm cầu nguyện cho Bd HOÀNG ĐẠI HIỂN . Mất lúc 10h57' ngày 1/6/2018 (nhằm ngày 18/4 al), tại thôn Nhân Vực xã Long Hưng huyện Văn Giang tỉnh Hưng Yên thọ 71 tuổi (là thân phụ của Bd Hoàng thế Anh . Sóc Trăng). Được siêu thăng tịnh độ.
Xin cảm ơn quý bạn đạo.

2) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông Lê Văn Dụ sinh năm 1933 là Nhạc phụ của bạn đạo Nguyễn Văn Bình mất hồi 18h40' ngày 4.6.2018 Dương lịch tức ngày 21.4.2018 Âm lịch tại Khu Ất phường Hạp Lĩnh Thành Phố Bắc Ninh- Việt Nam hưởng thọ 86 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.